

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLÉ PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

ANIVERSARI

DEUOS va fer trentas anys de la proclamació de la República espanyola. ¿Qué hem de dir avuy que sobre aquella fetxa no haguém ja dit?

Si á alguna cosa ens convida el recort del 1873 es á la meditació y al estudi.

Res queda ja d' aquell fet inevitable y casual, erroniament mirat per alguns com un aconxeiment extraordinari. Fins els quatre presidents que en deu mesos ocuparen el poder suprém han desaparegut, si no de la nostra memoria, del món dels vius. República sense republicans, la seva labor no ha deixat el menor rastre.

¿A qué, donchs, parlar del 11 de Febrer, flor morta sense granar, página que potser els nostres néts passarán de llarch al regirar els fulls de la Historia?

Més qu' en celebrar aniversaris de Repúblicas per accidens nascudas, preferim emplear el temps en fer verdaders republicans, demócratas de cor, ciutadans dignes de viure en el present sigle.

Que, pesi á lo que per aquí 's ve dihent, escassejan, amichs, escassejan.

AQUEST cop, ab satisfacció hem de consignarho, els astrónoms polítics l' han errada de mitj á mitj.

La negra nuvolada que per la part del Rhin amassava resoldre's en tempestat violenta, s' ha suament desvanescut entre 'ls plechs d' un document diplomátich.

Torna á brillar el sol en el cel d' Europa. Fransa y Alemania s' han entés, y la qüestió del Marroch, tan plena de punxas com las figas de moro del revolt imperi, no tornarà ja á suscitar conflictes entre 'ls néts de 'n Voltaire y 'ls fills de 'n Schopenhauer.

¿Durarà gayre aquest acort, tan grat als amichs de la pau del món com molest pels fabricants d' ametralladoras y planxas de blindatje?

Diguém alló que algunas voltas solen dir els presidents de cossos deliberants:

—El perill s' ha conjurat. Pel próxim, s' avisará á domicili.

També anavan equivocats els que creyan, potser porque ho desitjavan, que al parlar en el Congrés en Cambó y en Carner, se posarían inevitablement de relleu las diferencias que separan als de la dreta dels de la esquerra y la Solidaritat quedaria *ipso facto* morta y enterrada pels sigles dels sigles.

Ha enrahonat en Cambó, ha parlat en Carner, tots dos, per cent, ab molta eloqüencia, y no ha succehit res de lo que 'ls pronóstichs anunciavan.

Y així precisament havia de ocorre. ¿Quán se vencerán els enemichs, si no de Catalunya, de las sevas aspiracions, de que la Solidaritat es precisament aixó, es dir, qu' en Carner veji d' una manera las cosas y en Cambó las veji d' un' altra, sense que tal discrepancia 'ls privi de treballar junts pel bé de la nostra estimada terra?

S' ha consumat la ilegalitat ab tan calor defenduda pels senyors monárquichs. Don Félix Azzati ja es diputat.

Ni 'l ser extranger, ni 'l no haver entrar en quinta, ni cap dels antecedents que á un catalá li haurían indubtablement tancat las portas del Congrés, ha

TEATRO PARLAMENTARI Últim estreno de la temporada

«El lio de las mancomunidades

6
Todos somos uno.»

sigut prou pera fer entrar en rahó als legisladors de la majoria.

¿En quin idioma deurá explicarse ara el senyor Azzati quan se li ocurreixi dir alguna cosa en el Palau de las lleys, de las lleys ab tanta frescura avuy trepitjadas?

Lo millor sería que ho fes en italiá.

Y si pogués ser, cantant.

Perque, com deya el poeta,

*cantando y en italiano,
gana mucho la moral.*

PIP-PAF

Sabadellenés: Vagin avuy pera vosaltres tres unes paraules nostres.

Demà heu de votar un diputat a Corts. Aquesta elecció ha donat motiu a incidents deplorables en la designació de candidat. Però us trobeu entre un candidat solidari i un candidat antisolidari, entre un autonomista catalá i un lerrouxista. Heu d'escullir. Vacilareu?

Ciutadans de Sabadell que estimeu la llibertat i la dignitat de la patria catalana: Oblideu rencunies i alceu els ulls enlaire. Voteu per la Solidaritat, voteu per Catalunya.

A vosaltres us toca redimir a Barcelona de la vergonya del dia 13 de desembre prop-passat.

Barcelona confia am vosaltres, dignes ciutadans de Sabadell.

A la Lliga Regionalista

RECEPCIÓ DE DON SEGIMÓN MORET

(Anticipació)

Som el dia 2 de Mars de 1919. La Lliga Regionalista inaugura ahir, diumenge de Carnestoltes, el suntuosíssim palau que s' ha fet edificar de planta, al carrer de la Reina Regent. El *Noticiero Universal*, que, seguint la seva conducta d' «abnegación patriótica», s' ha fet dels qu' ara manen, ressenya la festa á l' edició catalana, que publica de bon dematí pera guanyar els correus. Segurament els agradará als nostres estimats lectors enterarse de tan important aconteixement, y pera servirlos no 'ns cal mse que retallar del *NOU VENTRE MONDIAL*, aquest document históric. Heuselaquí:

Vetlla inoblidable la d' ahir, consagració d' una lluyta de vint anys pera l' enlayment de nostra Catalunya, incorporada per sempre al Estat espanyol. Fou Espanya qui triomfá anit ab Catalunya: l' Espanya que torna á sas grandesas sense trastorns ni bullangas, la Catalunya, filla amorosa que ha oblidat com un mal onsonni las propagandas perillosas y las protestas estérils. ¿Quin' alegría 'ns ves-

La senmana gràfica

Els capdills del partit rrrradical

A MADRIT:—Amigo Sol, ¿cómo estamos?
—Dotze gradus baco cero.

A L' ARGENTINA:—¿Que me embarque para España?
¡Cái... Yo de aquí no me muevo.

Els dos discursos de 'n Moret

—Es ben gros aquest nen que mama!...
—Oh! No es un: son tot' una colla.

El del dijous.

El del divendres.

—¿El Brusí surt á la nit?... Ara sí qu' es de debó oscurantista.

Com varen anar al mitin del Art d' Imprimir

Els obrers conscients.

Els altres.

Esbrunch

—Ja 't coneixém. Tú ets la Solidaritat.
—Jo també us coneix á vosaltres. Sou aquells que haviau de fer derogar la llei de Jurisdiccions... y ara li fan el mànech.

Selva, Masden y Salvat, Manel B. Fontás, Joseph Casas, Eussebi Técul, J. Massaguer S. (artiller), Miguel Roca, Rafel Planas y Tolossa, Eduardillito Saló, Caló de Granollers, Joseph Sanganis, E. Geruberna, A. B. (a) Lo Rector de Vallfogona, Joseph Mentrui y Zoraya.—Aquesta vegada també.
Caballers: G. Perocafó Ras: El sonet no 'ns ha entusiasmat gaire.—R. Aregall: La pobresa d' assumpte es lo que més las perjudica. La poesia de que 'ns parla no va servir.—Fidel Miquel: Vosté sería un poeta fácil si á la facilitat que demostren els seus versos s' hi adjuntés

el sentiment de poesia. No puch resistir á la tentació de publicar una estrofa de las sevas:
—Y com qu' ella era ben meva s' afectá, al deixarla, tant, que 's va beure salfumant al arriá á casa seva.
¡Vés si aixó no es facilitat y... falta de sentit poètic!—J. Stalas: L' epigrama es massa intencionat en el sentit més escabros de la *sicalipsis*, y la poesia resulta molt innocentona. Aixó de anar al ball y trobarse ab la sogra, ó la dona, ó la criada es més antich que la existencia dels

mamuths.—Tayols: Conti bé las sílabas dels seus versos. N' hi han un grapat que són més coixos que 'n Romanones.—Estevet R.: Molt bé, y vagi fent que... *Vd. Uegará*.—Jaume de E.: Si cuidés millor la forma vosté ho faria regular. Nosaltres entenem que no es cap ventatja aixó de que 'ls versos semblin modernistas. La essencia poética, si no va acompanyada de música, s' esbrava fácilmente... Es una opinió.—Antoni Diví Pañella: Si 'ns va de ferhi unas petitas esmenas, se publicará. En la carta acompanyava un cupó pera adquirir el llibre *La Resurrección de D. Quijote*, pero no hi havia el sello de

25 céntims, més 5 céntims pel frangeig. ¿Qu' es que 's va descuidar d' incloureli?—Putiner: Es inútil, cosas aixís van de dret al cóbe. Ah, y cónstili que no 'ns ha fet cap gracia.—J. S. R.: Las cartas firmadas ab inicials no tenen cap valor, per nosaltres.—R. B. C.: Lo mateix li dihem. Y li dihem, además, que son precisas una mica més de sintaxis y ortografía.
Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Odm, número 8
Tinta Ch. Lorilleuz y C.^a